

Kuva Sotainvaliidiin Veljesliiton ylimääräisestä Lahdessa helluntaina pidetystä liittokokouksesta.

taa, niin että se oli ikään kuin pieni ja heleä pääsiäiskello, joka säesti suurempien lasten puhelua.

— Meidän Matti on maailman viisain vauva, Leena sanoi ylpeästi. — En usko, että kukaan muu vauva, mikä ei ole vielä kahdenkaan vuoden vanha, osaa sanoa, miten pääsiäiskellot puhuvat. Mutta meidän Matti osaa.

— Piu—pau, piu—pau, piu—pau, sanoi Matti.

— Pääsiäiskellot, Marketta virkahti hiljaisesti ja jäi pitkäksi ajaksi miettimään tuota sanaa.

Ymmärsivätkö kaikki ihmiset pääsiäiskellojen sanoman? hän mietti.

— Ymmärsivätköhän he keskellä valkeuksien ja murheen ja kaiken pelon, että pääsiäiskellot toivat Jumalan sanoman vapahduksesta, kirkkaudesta ja ilosta?

Pikku-Leena oli ikäänkuin aavistanut Marketan ajatuksen ja pyysi:

— Kerro pääsiäisestä, Marke...

Mutta Marketta pudisti päätään. Hän ei osannut kertoa niistä.

— Luulen, että jokaisen pitää kuunnella pääsiäiskellojen tarinaa omasta sydäimestään, hän sanoi.

Leena mukaantui vastaukseen ihmeteltävän helposti.

— Minä ymmärrän, hän virkkoi totisena, — pitää olla hiljaa ja panna kätet ristiin ja silloin pääsiäiskellot puhuvat. Ne puhuvat Jumalan asioita, niinhän, Marke?

— Niin, Marketta vastasi.

— Piu—pau, piu—pau, piu—pau, sanoi Matti-vauva nopeanheleällä äänellä.

Silloin äiti, joka tähän asti oli istunut hiljaa ja ommellut, pani työnsä syrjään, kumartui ja suuteli Matti-vauvan poskea.

— Voi teitä Jumalan pikku sanansaattajia, hän virkkoi hellästi ja lempeästi. — On, niinkuin pääsiäiskellot soisivat teidän sanoissanne ja äänissänne.

Vänrikki, kansakoulunopettaja Heimo Fredrik Parviainen kuollut.

Heimo Parviainen.

Odottamattomana saapui tieto opettaja Heimo Parviaisen kuolemasta. Hän oli syntynyt Kärämäellä 29. 5. 1892 ja valmistunut opettajaksi Kajaanin seminaarissa toimien sen jälkeen opettajana Kemijärvellä, Kuusamossa ja Sallan Tuutikylässä. Hän oli toiminut innokkaasti kansanvalistuksen edistämiseksi ja tehnyt erikoisesti voimakasta valtakunnallista rakentavaa työtä pohjoisella rajaseudulla moninaisin tavoin. Hän kuoli sydänhalvaukseen viime kuun 21 pnä.

Erikoisesti meillä vianalaisilla on syytä kiitollisin mielin muistaa Heimo Parviaisen uurastavaa työtä Vienen vapauspyrkimysten tukijana. Jo nuorena miehenä Heimo Parviainen osallistui Vienen sotiin ja sen vapauspyrkimyksiin. Melskeisinä heimosotavuosina hän tutustui Vianaan ja siellä asuvaan kansaan, tuntien sen omakseen. Hän toimi vv. 1919—20 sodassa vapaajoukkojen pohjoisen sivustan päällikönä ja vv. 1921—22 Vienen vapaustaistelussa osittain Vienen rykmentin komentajana. Parviainen oli lisäksi seuramme pitkäaikainen ainajäsen.

Opettaja Parviainen kuului niihin suomalaisiin, jotka oppivat ymmärtämään karjalaisen sielunelämän, ja oli syventynyt karjalaisten omiin vapausaateisiin, joihin kuului pyrkimys saada Karjalan kansallisrikkauksien käyttö Karjalan hyväksi.

— Piu—pau, piu—pau, piu—pau, sanoi Matti-vauva.

— Pääsiäiskellot soivat sydämessä, Leena oikaisi äitiä melkein nuhtelevasti.

— Niin tietysti, äiti myönsi, — tietysti ne soivat sydämessä.

Aili Konttinen.

Arv. tilaajillemme ja ilmoittajillemme pyydämme huomauttaa, että lehtemme seuraava numero ilmestyy kaksoisnumerona elokuun alussa.